

[Kaj Hansen]

fik vi det meget udvandede, som blev vedtaget i 1977.

Vi vil godt støtte dette forslag, men jeg vil gerne sige, at jeg finder også, at vi nu får – det har jeg gjort opmærksom på tidligere – en uheldig sammenblanding af skorstensfejere og private oliefyrsmonterere, og det synes jeg ikke er nogen heldig ordning. Jeg vil anbefale boligministeren, når han vil lave en permanent ordning fra 1980, at vi får et ensartet kontrolorgan. Det kan i hvert fald ikke være sådan, at det kan være monterere fra det ene eller det andet store olieselskab, der skal kontrollere fyrene. De vil nok have en ret begrænset interesse i, at olieforbruget falder.

Men med den ordning, der nu foreslås, og som jeg kan forstå er midlertidig, kan vi tilslutte til slutning til lovforslaget, således at man kan pålægge folk at få bragt oliefyrene i orden.

Svend Haugaard (RV):

Vi har jo ikke alt for gode erfaringer med hensyn til bemyndigelser, heller ikke inden for dette område. Jeg tænker på, da man ville overlade kontrolmålingen med eneret til skorstensfejere. Det er jo nu blevet ændret. Men i princippet er vi enige i, at oliefyr skal justeres, renses og i det hele taget være i orden for at spare så meget energi som praktisk muligt. Men vi er nok noget betænkelige ved, at administrationen sådan uden videre overvæltes på kommunerne. Det er svært at se, hvordan kommunerne skal kunne klare det uden et vældigt løb på trapperne.

Jeg vil gerne pege på, at jeg mener, det er en fordel, at kontrolmålingen foretages af et fagfirma på området, et VVS-firma f. eks., og det betyder, at samme firma straks går videre og justerer og renses, hvis det viser sig nødvendigt, og i øvrigt også reparerer. Man skal ikke først erfare, hvad fejl der er, og så have det anmeldt og derefter tilkalde en fagmand, men kan få det ordnet straks. Jeg tror, det vil være en appel til, at man hurtigere får det gjort. Jeg tror også, at det, at man får oplysning om, hvor dyrt det er ikke at få det gjort, vil være en ganske god appel til, at det bliver gennemført.

Men inden vil tage endelig stilling til lovforslaget, vil vi altså gerne vide noget om, hvordan man egentlig har tænkt sig, at kommunens ansvar skal være i denne sag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Med en vis undren hørte jeg SFs ordfører komme med den helt store oratoriske kraft, da han skulle anskueliggøre vores begrænsede energiresourcer. Hvem ved i grunden, hvor mange energiresourcer vi har? Der er visse energiformer, vi kender, men at sige, at vi har begrænsede energiresourcer, er jo et postulat ud fra vores begrænsede viden på nuværende tidspunkt. Hvis man f. eks. ville se på kullene, har vi såmænd efter de sidste beregninger kul med et dobbelt energiforbrug efter nuværende niveau til 500 år, og så behøver vi ikke at kere os ret meget længere om tilværelsen. Dette med, at der er sådan en stor mangel på energi i verden, er da noget, man bruger, fordi det giver et dejligt fællesskab om et problem, som kan bortlede opmærksomheden fra samfundets reelle problemer. Det er så behageligt at skabe et problem, for man har behov for et fælles problem, og regeringen er jo gået pænt i spidsen for det.

På den anden side kan man selvfølgelig sige, at vi må da også tænke på vore børn og børnebørn osv., og derfor mener jeg da ikke, at vi skal frådse med de ressourcer, som vi kender, selvfølgelig skal vi da ikke det. Derfor gik mit parti og jeg i sin tid ind for, at der skulle være disse obligatoriske kontrolmålinger af oliefyr. Dog må jeg sige, at selv om det snart er et par år siden, vi behandlede dette forslag – ja, ja, jeg ved nok, at der kom senere et cirkulære og lidt grus i maskineriet – har jeg dog ikke set nogen skorstensfejer endnu. Jeg har ikke megen brug for skorstensfejer nu til sommer, og det nyttede altså ikke i denne vinter, hvor gerne jeg end ville have set en skorstensfejer, der kontrolmålte, inden jeg i grunden skal pålægges, hvad jeg skal gøre ved mit fyr. For øvrigt mener jeg, at jeg udmærket selv kan kontrollere det, men det er en anden side af sagen.

Jeg må sige om dette forslag, at jeg tiltror da ministeren alle mulige positive hensigter, ellers ville jeg kende boligministeren dårligt. Men når det er sagt, må jeg tilføje, at jeg ønsker ikke at være med til at føje sådan et overgreb på folks privatøkonomi til vores lovgivning. Det er deres egen sag. Hvad bliver det næste? Kan man finde sig i, at nogle opvarmer 200-300-400 m² boligareal? Er det rimeligt, når nogle kan nøjes med 30 m²?